

**Проект вноситься
народними депутатами України
Оніщуком М.В., Соболевим С.В.,
Слабенком С.І., Стретовичем В.М.,
Мусіякою В.Л., Морозом О.О.,
Мартиненком М.В., Бандуркою О.М.**

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про внесення змін до Закону України
“Про адвокатуру”

Верховна Рада України постановляє:

Внести до Закону України „Про адвокатуру” (Відомості Верховної Ради, 1993, № 9, ст.62; 2002, № 16, ст.114, 2002; № 29, ст.194, 2004, № 8, ст. 66) зміни, виклавши його у такій редакції:

"ЗАКОН УКРАЇНИ
„Про адвокатуру”

Цей Закон встановлює основи організації та діяльності адвокатури в Україні.

Розділ 1. Загальні положення

Стаття 1. Визначення основних термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

- адвокат – фізична особа, яка набула визначеного цим Законом спеціального статусу та здійснює адвокатську діяльність;
- адвокатура України – недержавний самоврядний професійний правозахисний інститут, до складу якого входять всі адвокати;
- адвокатська діяльність – незалежна професійна діяльність з надання правової допомоги;

- адвокатська таємниця – вид таємної інформації, зміст, обсяг, режим отримання, зберігання і використання якої визначається цим Законом;
- адвокатське утворення – організаційна форма здійснення адвокатської діяльності;
- адвокатське самоврядування – гарантоване державою право адвокатів самостійно вирішувати питання, пов'язані з організацією та діяльністю адвокатури, яке здійснюється в порядку, визначеному цим Законом;
- Апеляційна комісія адвокатів України – національний колегіальний орган адвокатського самоврядування, який діє при Національній раді адвокатів України з метою перегляду рішень кваліфікаційних та дисциплінарних комісій адвокатів;
- гонорар – грошова винагорода адвоката (адвокатського утворення) за надання правової допомоги;
- дисциплінарна комісія адвокатів – регіональний колегіальний орган адвокатського самоврядування, який діє при регіональній раді адвокатів для розгляду та вирішення справ про дисциплінарну відповідальність адвокатів;
- договір про надання правової допомоги – цивільно-правовий договір, за яким одна сторона – адвокат (адвокатське утворення) – приймає на себе доручення іншої сторони – клієнта – про надання клієнту правової допомоги, а інша сторона – клієнт – зобов'язується сплатити адвокату (адвокатському утворенню) гонорар, а також витрати, пов'язані з виконанням договору;
- іноземний адвокат – особа, яка набула право здійснювати адвокатську діяльність відповідно до законодавства іноземної держави;
- кваліфікаційний іспит – перевірка рівня теоретичних та практичних знань осіб, які виявили намір набути статус адвоката;
- кваліфікаційна комісія адвокатів – регіональний колегіальний орган адвокатського самоврядування, який діє при регіональній раді адвокатів для визначення рівня професійних знань осіб, що виявили намір здійснювати адвокатську діяльність;
- клієнт – фізична чи юридична особа, якій адвокат надає правову допомогу;
- Національна рада адвокатів України – всеукраїнський постійно діючий колегіальний виконавчий орган адвокатського самоврядування;
- ордер – письмовий документ, що підтверджує наявність повноважень адвоката з надання правової допомоги;
- помічник адвоката – особа, яка відповідає вимогам цього Закону та працює в адвоката чи в адвокатському утворенні на умовах трудового контракту;
- посвідчення адвоката – письмовий документ, що посвідчує особу та статус адвоката;

- правова допомога – заходи, спрямовані на реалізацію та захист прав, свобод та законних інтересів клієнта, які здійснюються адвокатом на підставах, в порядку та у видах, визначених цим Законом;
- регіон – Автономна Республіка Крим, область, місто Київ, місто Севастополь;
- регіональна рада адвокатів – регіональний постійно діючий колегіальний виконавчий орган адвокатського самоврядування;
- робоче місце адвоката – приміщення, що систематично використовується адвокатом для надання правової допомоги та знаходиться за адресою, за якою здійснюється зв'язок із адвокатом;
- Свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю – письмовий документ, який посвідчує право адвоката на здійснення адвокатської діяльності;
- статус адвоката – визначений цим Законом спеціальний статус, який набувається шляхом отримання права на здійснення адвокатської діяльності.

Стаття 2. Сфера дії Закону

Цей Закон регулює відносини щодо набуття та припинення статусу адвоката, здійснення адвокатської діяльності, організації та функціонування системи адвокатського самоврядування в Україні.

Стаття 3. Завдання і принципи організації та діяльності адвокатури

Адвокатура України є недержавним самоврядним правозахисним інститутом, який діє для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги.

Організація та діяльність адвокатури базується на принципах верховенства права, гуманізму, демократизму, добровільності, законності, конфіденційності, корпоративності, незалежності, самоврядності.

Стаття 4. Правове регулювання організації та діяльності адвокатури в Україні

Основи організації та діяльності адвокатури встановлюються Конституцією України, цим Законом, а також іншими законами України в частині, що не суперечить цьому Закону.

Організація та діяльність адвокатури регулюється також іншими актами законодавства України, рішеннями органів адвокатського самоврядування.

Стаття 5. Адвокатура і держава

Адвокатура не входить до системи органів державної влади та місцевого самоврядування.

Держава створює належні умови діяльності адвокатури та забезпечує дотримання гарантій адвокатської діяльності.

Адвокату (адвокатському утворенню) забезпечується можливість обирати систему оподаткування, обліку і звітності відповідно до закону.

Органи державної влади та місцевого самоврядування зобов'язані узгоджувати з органами адвокатського самоврядування проекти нормативно-правових актів, які стосуються питань організації та діяльності адвокатури в Україні.

Уповноважений центральний орган виконавчої влади:

- 1) узагальнює статистичні дані про організацію та діяльність адвокатури;
- 2) забезпечує виплату гонорару та відшкодування витрат адвоката у випадку надання правової допомоги за рахунок коштів Державного бюджету України відповідно до цього Закону;
- 3) здійснює організаційне, методичне, інформаційне забезпечення ведення Єдиного реєстру адвокатських утворень України, Єдиного реєстру іноземних адвокатів.

Розділ II. Умови набуття, зупинення та припинення статусу адвоката

Стаття 6. Умови набуття статусу адвоката

Статус адвоката набуває особа, яка:

- 1) має повну вищу юридичну освіту зі спеціальностей „правознавство”, „міжнародне право” чи „правоохоронна діяльність”;
- 2) володіє державною мовою;
- 3) має стаж роботи в галузі права не менше трьох років;
- 4) успішно склала кваліфікаційні іспити;
- 5) склала Присягу адвоката України;
- 6) отримала Свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю.

Не може набути статус адвоката особа, яка:

- 1) визнана недієздатною або обмежено дієздатною;
- 2) здійснює діяльність, не сумісну зі статусом адвоката;
- 3) яка була засуджена за вчинення умисного тяжкого або особливо тяжкого злочину, незалежно від зняття або погашення судимості;
- 4) справу за обвинуваченням якої у вчиненні умисного тяжкого або особливо тяжкого злочину було закрито, крім випадків закриття справи у зв'язку з відсутністю події злочину,

за відсутністю в діянні особи складу злочину або при недоведеності її участі у вчиненні злочину;

5) яка має непогашену або не зняту судимість за вчинення умисного злочину;

6) до якої застосовано дисциплінарне стягнення у виді припинення дії Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю, звільнення з правоохоронних, судових та інших державних органів з підстав службової невідповідності, порушення присяги, протягом трьох років з дня прийняття рішення про застосування такого дисциплінарного стягнення.

Стаття 7. Діяльність, не сумісна зі статусом адвоката

Не сумісною зі статусом адвоката є:

1) робота на постійній основі на виборних або призначуваних посадах в органах державної влади чи місцевого самоврядування;

2) військова або альтернативна (невійськова) служба;

3) нотаріальна діяльність;

4) судово-експертна діяльність.

Стаття 8. Стаж роботи в галузі права

До стажу роботи в галузі права, необхідного для набуття статусу адвоката, зараховується робота:

1) судді, прокурора, слідчого, нотаріуса;

2) помічника судді, помічника прокурора, помічника адвоката, стажиста нотаріуса;

3) на посаді юриста, юрисконсульта, головного юрисконсульта, начальника юридичного відділу та інших посадах в державному органі, органі місцевого самоврядування, підприємстві, установі та організації незалежно від форми власності, якщо така посада вимагає наявності вищої юридичної освіти;

4) педагогічних або науково-педагогічних працівників, що здійснюють навчання, виховання та професійну підготовку в професійно-технічних, вищих, або післядипломних навчальних закладах, якщо такі посади вимагають наявності вищої юридичної освіти;

5) працівників науково-дослідних установ, якщо такі посади вимагають наявності вищої юридичної освіти.

Стаття 9. Кваліфікаційний іспит

Особа, яка відповідає вимогам пунктів 1 - 3 частини першої, частини другої статті 6 цього Закону та виявила намір набути статус адвоката, звертається до регіональної ради адвокатів за місцем проживання із заявою про складання кваліфікаційного іспиту.

До заяви про складання кваліфікаційного іспиту додаються:

- 1) паспорт або інший документ, що посвідчує особу;
- 2) анкета з автобіографічними даними;
- 3) витяг з трудової книжки, або інші документи, що підтверджують стаж роботи в галузі права;
- 4) нотаріально посвідчена копія документа про вищу юридичну освіту;
- 5) документ, який підтверджує місце проживання (за відсутності таких відомостей у документі, що посвідчує особу);
- 6) документ про сплату внеску на проведення кваліфікаційного іспиту;
- 7) довідка про відсутність судимості.

Регіональна рада адвокатів розглядає заяву та приймає рішення про:

- 1) складання кваліфікаційного іспиту;
- 2) відмову в складанні кваліфікаційного іспиту.

Регіональна рада адвокатів приймає рішення про відмову у складанні кваліфікаційного іспиту у разі:

- 1) невідповідності вказаних заявником відомостей вимогам пунктів 1–3 частини першої та частини другої статті 6 цього Закону;
- 2) недостовірності вказаних заявником відомостей.

У разі неповноти поданих документів регіональна рада адвокатів зупиняє розгляд заяви та надає заявнику строк для усунення недоліків.

Строк розгляду заяви не повинен перевищувати одного місяця з дня її надходження.

У випадку необхідності додаткової перевірки вказаних заявником відомостей регіональна рада адвокатів може збільшити строк розгляду заяви до двох місяців.

Порядок складання та Програма кваліфікаційного іспиту затверджуються Національною радою адвокатів України.

Організація та проведення кваліфікаційного іспиту здійснюється кваліфікаційною комісією адвокатів.

Кваліфікаційний іспит проводиться не рідше одного разу на три місяці.

Кваліфікаційний іспит складається державною мовою.

Претендент, який не склав кваліфікаційний іспит, допускається до його повторного складання не раніше, ніж через шість місяців.

Стаття 10. Набуття статусу адвоката

Рішення про видачу Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю приймається кваліфікаційною комісією адвокатів не пізніше 10 днів з моменту складення особою кваліфікаційних іспитів.

Особа набуває статусу адвоката з моменту отримання Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю та складення Присяги адвоката такого змісту:

“Я, _____, урочисто присягаю чесно й сумлінно захищати права, свободи та законні інтереси клієнта, надавати правову допомогу відповідно до Конституції України та законів України, дотримуватись Правил адвокатської етики, цінувати та зберігати звання адвоката України, бути вірним Присязі“.

Текст Присяги адвоката зберігається в особовій справі адвоката.

За видачу Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю сплачується плата в розмірі та порядку, визначеному Національною радою адвокатів України.

Стаття 11. Свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю

Статус адвоката підтверджується Свідоцтвом про право на зайняття адвокатською діяльністю.

Свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю видається на невизначений строк.

Дію Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю може бути зупинено або припинено лише у випадках, передбачених цим Законом.

Форма Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю затверджується Національною радою адвокатів України.

Стаття 12. Зупинення дії Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю

Дія Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю зупиняється у разі:

- 1) подання адвокатом заяви про зупинення дії Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю за власним бажанням;
- 2) здійснення діяльності, не сумісної зі статусом адвоката;
- 3) визнання адвоката безвісно відсутнім;
- 4) застосування до адвоката дисциплінарного стягнення у виді зупинення дії Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю.

Дія Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю зупиняється на строк дії обставин, вказаних у частині першій цієї статті.

Протягом строку зупинення дії Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю особа не має права здійснювати адвокатську діяльність та приймати участь в діяльності органів адвокатського самоврядування.

Орган адвокатського самоврядування, за рішенням якого дію Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю було зупинено, поновлює його дію в десятиденний строк з моменту надходження відповідної заяви, якщо буде встановлено, що обставини, передбачені частиною першою цієї статті, відпали.

Стаття 13. Припинення дії Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю

Дія Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю припиняється у разі:

- 1) подання адвокатом заяви про припинення дії Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю за власним бажанням;
- 2) смерті адвоката або оголошення адвоката померлим;
- 3) визнання адвоката недієздатним або обмежено дієздатним;
- 4) набуття законної сили вироком суду про визнання адвоката винним у вчиненні умисного злочину;
- 5) справу за обвинуваченням адвоката у вчиненні умисного тяжкого або особливо тяжкого злочину було закрито, крім випадків закриття справи у зв'язку з відсутністю події злочину чи за відсутністю в діянні особи складу злочину або при недоведеності її участі у вчиненні злочину;
- 6) накладення на адвоката стягнення у виді припинення дії Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю;
- 7) виявлення недостовірності відомостей, на підставі яких було видано Свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю.

Розділ III. Адвокатська діяльність

Стаття 14. Право на здійснення адвокатської діяльності

Право на здійснення адвокатської діяльності належить виключно адвокатам.

Адвокатська діяльність здійснюється в організаційних формах, визначених цим Законом.

Адвокатська діяльність не є підприємницькою.

Адвокатської діяльності здійснюється на всій території України та за її межами, якщо інше не передбачено міжнародним договором або законодавством країни перебування.

Стаття 15. Єдиний реєстр адвокатів України

З метою збирання, зберігання, обліку та надання достовірної інформації про адвокатів, які здійснюють адвокатську діяльність в Україні, ведеться Єдиний реєстр адвокатів України.

Ведення Єдиного реєстру адвокатів України здійснюється відповідно до цього Закону та Положення про Єдиний реєстр адвокатів України, що затверджується Національною радою адвокатів України.

Держателем Єдиного реєстру адвокатів України є Національна рада адвокатів України, яка здійснює організаційне, методичне, інформаційне забезпечення ведення Єдиного реєстру адвокатів України, контроль за діяльністю реєстраторів.

Реєстраторами Єдиного реєстру адвокатів України є регіональні ради адвокатів, до повноважень яких належить внесення відомостей до Єдиного реєстру адвокатів України.

До Єдиного реєстру адвокатів України вносяться такі відомості:

- 1) прізвище, ім'я та по батькові адвоката;
- 2) номер, дата прийняття рішення про видачу Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю;
- 3) назва органу, який прийняв рішення про видачу Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю;
- 4) номер та дата видачі Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю;
- 5) поштовий індекс, адреса та телефон робочого місця адвоката;
- 6) назва та місцезнаходження адвокатського утворення;
- 7) інформація про зупинення або припинення дії Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю;
- 8) інформація про накладення на адвоката дисциплінарних стягнень;
- 9) дата внесення відомостей до Єдиного реєстру адвокатів України;
- 10) прізвище, ім'я та по батькові особи, яка внесла відомості до Єдиного реєстру адвокатів України.

Відомості Єдиного реєстру адвокатів України є відкритими та розміщуються для загального ознайомлення на офіційному веб-сайті Національної ради адвокатів України.

Стаття 16. Посвідчення адвоката

Посвідчення адвоката видається регіональною радою адвокатів на підставі Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю після внесення відомостей про адвоката до Єдиного реєстру адвокатів України.

Форма посвідчення адвоката встановлюється Національною радою адвокатів України.

Посвідчення адвоката містить:

- 1) прізвище, ім'я та по батькові адвоката;
- 2) реєстраційний номер адвоката у Єдиному реєстрі адвокатів України;
- 3) номер Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю;
- 4) назву органу, який прийняв рішення про видачу Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю;
- 5) фотокартку адвоката;
- 6) дату видачі посвідчення адвоката.

Посвідчення адвоката підписується Головою відповідної регіональної ради адвокатів, яка видала посвідчення, та скріплюється печаткою регіональної ради адвокатів.

Стаття 17. Види адвокатської діяльності

При здійсненні адвокатської діяльності адвокат надає правову допомогу у виді:

- 1) усних та письмових консультацій, довідок чи роз'яснень з правових питань;
- 2) складання висновків з правових питань;
- 3) складання заяв, скарг, договорів та інших документів правового характеру;
- 4) захисту прав, свобод і законних інтересів підозрюваного, обвинуваченого, підсудного, засудженого, виправданого у кримінальному судочинстві;
- 5) представництва і захисту прав, свобод та законних інтересів клієнта:
 - у конституційному, цивільному, господарському, адміністративному та кримінальному судочинстві;
 - у виконавчому провадженні та при виконанні вироку;
 - у третейському суді, міжнародному комерційному арбітражі (суді) та інших органах для вирішення спорів;
 - в іноземних або міжнародних судових та інших органах;
 - перед органами державної влади та місцевого самоврядування, юридичними чи фізичними особами;
- 6) правового забезпечення господарської діяльності клієнта, у тому числі в зовнішньоекономічній сфері.

Адвокат має право надавати правову допомогу в інших видах, не заборонених законом.

Стаття 18. Підстави надання правової допомоги

Адвокат надає правову допомогу на підставі договору про надання правової допомоги або закону.

Повноваження адвоката з надання правової допомоги посвідчуються ордером або довіреністю.

Стаття 19. Договір про надання правової допомоги

У договорі про надання правової допомоги передбачається вид правової допомоги, розмір гонорару, порядок оплати витрат адвоката, а також інші умови, визначені на розсуд сторін.

Договір про надання правової допомоги укладається у письмовій формі. Договір про надання усних та письмових консультацій, довідок чи роз'яснень з правових питань може бути укладеним в усній формі за умови його виконання безпосередньо під час укладення.

Укладення договору про надання правової допомоги може бути здійснено на користь клієнта іншою особою.

До договору про надання правової допомоги застосовуються положення цивільного законодавства України з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Стаття 20. Дострокове припинення договору про надання правової допомоги

Клієнт може розірвати договір про надання правової допомоги в односторонньому порядку, негайно повідомивши про це адвоката.

Адвокат (адвокатське утворення) може достроково розірвати договір про надання правової допомоги в односторонньому порядку, якщо:

- 1) клієнт використовує правову допомогу адвоката із завідомо протиправною метою;
- 2) клієнт порушує обов'язки, передбачені договором про надання правової допомоги;
- 3) належне надання правової допомоги стає неможливим внаслідок дій клієнта, що вчинюються ним всупереч порадам адвоката;
- 4) клієнт не погоджується оплачувати передбачені договором витрати адвоката, якщо вони є необхідними для подальшого надання правової допомоги;
- 5) в інших випадках, передбачених законом.

У випадку припинення договору про надання правової допомоги відповідно до положень цієї статті адвокат (адвокатське утворення) має право на отримання гонорару за фактично надану правову допомогу, а також на відшкодування витрат, пов'язаних з наданням правової допомоги, якщо інше не встановлено сторонами.

Стаття 21. Гонорар

Винагорода адвоката (адвокатського утворення) за надання правової допомоги здійснюється у формі гонорару.

Форма гонорару та порядок його виплати мають бути визначені у договорі про надання правової допомоги.

Засади обчислення гонорару (фіксована сума, погодинна оплата, доплата гонорару за позитивний результат у справі тощо) визначаються за домовленістю між адвокатом (адвокатським утворенням) та клієнтом і мають бути визначені в договорі про надання правової допомоги.

Договором про надання правової допомоги може бути передбачена можливість наступної зміни розміру гонорару, визначеного у фіксованій сумі, у зв'язку із суттєвим зростанням або зменшенням обсягу допомоги, що має бути надана, та наслідки недосягнення згоди з цього питання.

Стаття 22. Оплата витрат, пов'язаних із наданням правової допомоги

Витрати адвоката, пов'язані з наданням правової допомоги, не включаються до суми гонорару, якщо інше не встановлено договором про надання правової допомоги.

Види передбачуваних витрат, пов'язаних з наданням правової допомоги (оплата послуг телефонного зв'язку, копіювальних та інших технічних робіт, перекладу та нотаріального посвідчення документів, транспортні витрати тощо), і порядок їх оплати обумовлюються в договорі про надання правової допомоги.

Стаття 23. Відповідальність за шкоду, завдану клієнту

Адвокат (адвокатське утворення) відшкодовує шкоду, завдану клієнту порушенням зобов'язання з надання правової допомоги.

Розмір майнової відповідальності адвоката (адвокатського утворення) не може перевищувати розміру реальних збитків, завданих клієнту, якщо інше не визначено в договорі про надання правової допомоги.

Якщо спричинення шкоди клієнту було зумовлене діями помічника або іншого працівника адвоката (адвокатського утворення), відповідальність за спричинення такої шкоди несе адвокат (адвокатське утворення).

Адвокатське утворення відшкодовує шкоду, завдану його учасником при наданні правової допомоги від імені адвокатського утворення.

Стаття 24. Надання адвокатом правової допомоги за призначенням

Порядок призначення адвоката для захисту від обвинувачення визначається кримінально-процесуальним законодавством України.

Призначення адвоката для захисту від обвинувачення здійснюється через регіональні ради адвокатів.

Виплата гонорару та відшкодування витрат адвоката, який надає правову допомогу за призначенням, здійснюється уповноваженим центральним органом виконавчої влади за рахунок коштів Державного бюджету України.

Розмір та порядок виплати гонорару та відшкодування витрат адвоката, який надає правову допомогу за призначенням, визначається Кабінетом Міністрів України за погодженням з Національною радою адвокатів України.

Стаття 25. Безоплатна правова допомога

У випадках, визначених законом, адвокат надає правову допомогу фізичним особам за рахунок держави (безоплатна правова допомога).

Організація надання безоплатної правової допомоги здійснюється через регіональні ради адвокатів.

Виплата гонорару та відшкодування витрат адвоката у випадку надання безоплатної правової допомоги здійснюється уповноваженим центральним органом виконавчої влади за рахунок коштів Державного бюджету України.

Розмір та порядок виплати гонорару і відшкодування витрат адвоката у випадку надання безоплатної правової допомоги визначається Кабінетом Міністрів України за погодженням з Національною радою адвокатів України.

Розділ IV. Організація адвокатської діяльності

Стаття 26. Організаційні форми адвокатської діяльності

Організаційними формами адвокатської діяльності є:

- офіс адвоката,
- адвокатське бюро,
- колегія адвокатів,
- товариство адвокатів,
- адвокатська фірма.

Учасниками (засновниками, партнерами, членами) адвокатських утворень можуть бути тільки адвокати.

Термін „адвокат” може використовуватися в найменуванні лише адвокатських утворень та органів адвокатського самоврядування.

Стаття 27. Офіс адвоката

Офіс адвоката засновується адвокатом, який здійснює адвокатську діяльність індивідуально.

Офіс адвоката не є юридичною особою.

Договори про надання правової допомоги укладаються від імені адвоката.

Місцезнаходженням офісу адвоката є адреса робочого місця адвоката.

Офіс адвоката може бути розміщений у житловому приміщенні.

Адвокат, що заснував офіс адвоката, відкриває поточні та інші рахунки в банках, має печатку, штамп та бланки.

Стаття 28. Адвокатське бюро

Адвокатське бюро є непідприємницьким товариством, яке засновується одним адвокатом і діє на підставі затвердженого ним положення.

Найменування адвокатського бюро містить прізвище адвоката, який заснував адвокатське бюро, та словосполучення „адвокатське бюро”.

Договори про надання правової допомоги укладаються від імені адвокатського бюро.

Стаття 29. Колегія адвокатів

Колегія адвокатів є непідприємницьким товариством, яке засновується двома або більше адвокатами на засадах членства та діє на підставі статуту.

Найменування колегії адвокатів містить словосполучення “колегія адвокатів”.

Договори про надання правової допомоги укладаються членом колегії адвокатів від свого імені із зазначенням приналежності до колегії. Договори про надання правової допомоги від імені колегії не укладаються.

Члени колегії адвокатів не відповідають по її зобов’язаннях, а колегія адвокатів не відповідає по зобов’язаннях своїх членів.

Стаття 30. Товариство адвокатів

Товариство адвокатів є простим товариством, створеним двома або більше адвокатами (партнерами) з метою надання правової допомоги, та діє на підставі договору простого товариства (партнерського договору).

Товариство адвокатів не є юридичною особою.

Назва товариства адвокатів містить імена всіх партнерів та слова „товариство адвокатів”, або ім’я одного чи кількох партнерів з додаванням слів “і партнери”, або ім’я хоча б одного з партнерів, а також лише слова „товариство адвокатів”.

Правила зміни назви товариства адвокатів у тій частині, що містить імена партнерів, встановлюються партнерським договором.

Договори про надання правової допомоги укладаються від імені всіх партнерів товариства адвокатів одним з партнерів при наявності у нього відповідної довіреності, виданої іншими партнерами, якщо інше не встановлено партнерським договором.

Гонорар, одержаний товариством адвокатів, розподіляється в порядку, визначеному партнерським договором.

Місцезнаходження товариства адвокатів визначається у партнерському договорі.

Адвокати, що створили товариство адвокатів, відкривають поточні та інші рахунки в банках, мають печатку, штамп та бланки.

Стаття 31. Адвокатська фірма

Адвокатська фірма є непідприємницьким товариством, що засноване двома або більше адвокатами (партнерами), та діє на підставі статуту та партнерського договору, укладеного партнерами фірми.

Найменування адвокатської фірми містить імена всіх партнерів та слова „адвокатська фірма”, або ім'я одного чи кількох партнерів з доданням слів “і партнери”, або ім'я одного з партнерів та словосполучення „адвокатська фірма”.

Правила зміни найменування адвокатської фірми в тій частині, що містить імена партнерів, встановлюються партнерським договором.

Організація адвокатської діяльності в адвокатській фірмі здійснюється керуючим партнером, якщо інше не встановлено партнерським договором.

Адвокати, які не є партнерами адвокатської фірми, можуть вступити до адвокатської фірми на умовах асоційованого членства шляхом укладення з адвокатською фірмою цивільно-правового договору.

Договори про надання правової допомоги укладаються від імені адвокатської фірми керуючим партнером, якщо інше не передбачено партнерським договором.

При ліквідації адвокатської фірми її майно розподіляється між партнерами в порядку, передбаченому партнерським договором.

Стаття 32. Реєстрація адвокатських утворень

Адвокатське бюро, колегія адвокатів, адвокатська фірма підлягають державній реєстрації відповідно до законодавства про державну реєстрацію юридичних осіб.

Адвокатське бюро, колегія адвокатів, адвокатська фірма вважаються утвореними з моменту їх державної реєстрації.

Відомості про адвокатські утворення підлягають внесенню до Єдиного реєстру адвокатських утворень України в термін та порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 33. Єдиний реєстр адвокатських утворень України

З метою збирання, зберігання, обліку та надання достовірної інформації про діючі в Україні адвокатські утворення створюється Єдиний реєстр адвокатських утворень України.

Організація та ведення Єдиного реєстру адвокатських утворень України здійснюється відповідно до цього Закону та Положення про Єдиний реєстр адвокатських утворень України, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Держателем Єдиного реєстру адвокатських утворень України є уповноважений центральний орган виконавчої влади, який здійснює організаційне, методичне, інформаційне забезпечення ведення Єдиного реєстру адвокатських утворень України.

Єдиний реєстр адвокатських утворень України повинен містити такі відомості:

- 1) назву адвокатського утворення;
- 2) вид адвокатського утворення;
- 3) місцезнаходження адвокатського утворення;
- 4) прізвище, ім'я та по батькові учасників адвокатського утворення;
- 5) код Єдиного державного реєстру підприємств та організацій України – для адвокатських утворень юридичних осіб; для утворень, визначених статтями 27, 30 цього Закону – ідентифікаційний номер учасника адвокатського утворення (при наявності такого);
- 6) дату внесення відомостей до Єдиного реєстру адвокатських утворень України;
- 7) прізвище, ім'я та по батькові особи, яка внесла відомості до Єдиного реєстру адвокатських утворень України.

Про внесення відомостей до Єдиного реєстру адвокатських утворень України адвокатському утворенню видається довідка встановленого зразка.

Відомості Єдиного реєстру адвокатських утворень України є відкритими і розміщуються для загального ознайомлення на офіційному веб-сайті уповноваженого центрального органу виконавчої влади.

Розділ V. Права і обов'язки адвоката. Гарантії адвокатської діяльності

Стаття 34. Професійні права адвоката

При здійсненні адвокатської діяльності адвокат має право:

- 1) обирати організаційну форму здійснення адвокатської діяльності та робоче місце;
- 2) обирати спеціалізацію;

3) представляти і захищати права та інтереси клієнтів у відносинах із органами державної влади та місцевого самоврядування, юридичними особами усіх форм власності та фізичними особами;

4) збирати та надавати докази в справах, у яких адвокат надає правову допомогу;

5) отримувати відомості чи документи, або їх копії від органів державної влади, органів місцевого самоврядування, юридичних і фізичних осіб у термін, що не перевищує 10 діб з моменту надходження до них адвокатського запиту;

6) висловлювати у судовому засіданні свою думку щодо дій інших учасників судового розгляду;

7) безперешкодно ознайомлюватися з необхідними для надання правової допомоги документами і матеріалами в органах державної влади, органах місцевого самоврядування, юридичних особах, робити з них копії;

8) знайомитись з судовою практикою, зокрема рішеннями, вироками, ухвалами та постановами, які набрали законної сили, та практикою органів, що вирішують спори у позасудовому порядку;

9) отримувати письмові висновки фахівців з питань, що потребують спеціальних знань;

10) у справах, в яких адвокат надає правову допомогу, посвідчувати копії документів, крім тих, що вимагають обов'язкового нотаріального посвідчення відповідно до закону;

11) мати конфіденційні побачення з клієнтом, в тому числі при його затриманні, перебуванні під вартою та в установах виконання покарань, - без обмеження їх кількості та тривалості ;

12) ознайомлюватися з усіма матеріалами, якими обґрунтовується затримання клієнта чи обрання щодо нього запобіжного заходу або пред'явлення обвинувачення, а після закінчення досудового розслідування – з усіма матеріалами справи, робити з них виписки і копії та подавати на них зауваження;

13) брати участь у слідчих діях, що проводяться за участю клієнта, а також у слідчих діях, які проводяться за його клопотанням чи клопотанням самого адвоката; при проведенні слідчих дій ставити питання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення слідчої дії, які підлягають обов'язковому занесенню до протоколу;

14) застосовувати технічні засоби, у тому числі для копіювання матеріалів справи, в якій адвокат надає правову допомогу, фіксації слідчих, судових та інших процесуальних дій, в яких адвокат бере участь; особа, яка провадить дізнання, слідчий, суддя, суд вправі заборонити адвокату застосовувати технічні засоби виключно з метою запобігання розголошенню відомостей про інтимні сторони життя осіб, які беруть участь у справі, та у

разі, коли цього потребують інтереси безпеки осіб, взятих під захист, а також з метою збереження державної таємниці;

15) проводити опитування осіб (за їх згодою), яким відомі обставини, що мають значення для справи, правову допомогу в якій адвокат надає; фіксувати результати опитування;

16) заявляти та доповідати клопотання і скарги на прийомі у посадових осіб, а також одержувати письмові мотивовані відповіді на ці клопотання та скарги;

17) бути присутнім при розгляді своїх клопотань і скарг на засіданнях колегіальних органів та давати пояснення щодо суті клопотань і скарг;

18) знайомитися з протоколом (журналом) судового засідання і технічним записом судового процесу, подавати на них зауваження;

19) вчасно отримувати інформацію про подані у справі апеляції, касаційні подання прокурора і касаційні скарги, подавати на них заперечення;

20) брати участь у судових засіданнях;

21) одержувати копії процесуальних документів та отримувати письмові повідомлення в передбачених законом випадках;

22) оскаржувати рішення, дії чи бездіяльність особи, що провадить дізнання, слідчого, прокурора, судді, суду, іншої посадової особи чи органу;

23) на забезпечення безпеки відповідно до законодавства України;

24) приймати на роботу помічників та інших працівників;

25) виконувати інші дії, які не суперечать законодавству України.

Адвокат має право брати участь у діяльності органів адвокатського самоврядування, обирати та бути обраним на будь-яку посаду в цих органах.

Права адвоката, надані відповідно до цього Закону, не можуть бути скасовані, обмежені або звужені іншими законами. Здійснення адвокатом таких прав безпосередньо на підставі цього Закону гарантується.

Стаття 35. Помічник адвоката

Помічником адвоката може бути особа, яка має вищу (повну, базову чи неповну) юридичну освіту зі спеціальностей „правознавство”, „міжнародне право” чи „правоохоронна діяльність”, володіє державною мовою, а також відповідає вимогам частини другої статті 6 цього Закону.

Помічник адвоката працює у адвоката (адвокатському утворенні) на підставі трудового контракту.

Помічник адвоката виконує доручення у справах, які знаходяться у провадженні адвоката, і не може вчинювати дії, що відносяться до повноважень адвоката відповідно до закону.

Помічник адвоката зобов'язаний зберігати адвокатську таємницю та дотримуватися Правил адвокатської етики.

Стаття 36. Професійні обов'язки адвоката

При здійсненні адвокатської діяльності адвокат зобов'язаний:

- 1) професійно та сумлінно захищати права, свободи і законні інтереси клієнта;
- 2) дотримуватись вимог чинного законодавства, Правил адвокатської етики, Присяги адвоката;
- 3) виконувати рішення органів адвокатського самоврядування;
- 4) застрахувати відповідно до закону цивільну відповідальність за шкоду, заподіяну клієнту у зв'язку з наданням правової допомоги;
- 5) підвищувати свою професійну кваліфікацію;
- 6) здійснювати захист за призначенням та надавати безоплатну правову допомогу у випадках та порядку, передбаченому законом;
- 7) зберігати адвокатську таємницю;
- 8) протягом десяти днів письмово повідомити регіональну раду адвокатів про зміну відомостей про адвоката, що містяться в Єдиному реєстрі адвокатів України.

Адвокат не має права:

- 1) використовувати свої повноваження на шкоду клієнту;
- 2) без згоди клієнта розголошувати відомості, що становлять адвокатську таємницю, використовувати їх у своїх інтересах або інтересах третіх осіб;
- 3) займати у справі позицію всупереч волі клієнта, крім випадків, коли адвокат впевнений у самообмові клієнта;
- 4) визнавати доведеною вину клієнта, якщо останній її заперечує;
- 5) конфіденційно співпрацювати з органами, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність та досудове слідство;
- 6) відмовитись від прийнятого на себе обов'язку з надання правової допомоги, крім випадків, визначених законом.

Стаття 37. Гарантії адвокатської діяльності

Професійні права, честь і гідність адвоката охороняються законом.

Гарантіями адвокатської діяльності є:

1) забезпечення рівних прав захисника та представника з усіма іншими учасниками судового процесу;

2) встановлення адміністративної відповідальності за безпідставне ненадання інформації або відомостей за запитом адвоката;

3) встановлення кримінальної відповідальності за втручання в діяльність адвоката, вчинення дій, які посягають на життя, здоров'я, майно адвоката або його близьких родичів, що вчиненні у зв'язку з наданням адвокатом правової допомоги;

4) особливий порядок порушення кримінальної справи проти адвоката (лише постановою Генерального прокурора України, його заступників, прокурорів Автономної Республіки Крим, області, міст Києва та Севастополя);

5) обов'язкове негайне повідомлення регіональної ради адвокатів про затримання адвоката або застосування до нього запобіжного заходу;

6) проведення слідчих дій щодо адвоката з обов'язковою присутністю представника регіональної ради адвокатів.

Забороняється:

1) будь-яке втручання в адвокатську діяльність та перешкоджання її здійсненню;

2) проведення обшуку і огляду адвоката, приміщень, де адвокат надає правову допомогу або проживає, огляду та виїмки документів та речей, пов'язаних зі здійсненням адвокатської діяльності;

3) здійснення моніторингу та зняття інформації з інформаційних систем та засобів зв'язку адвоката (адвокатського утворення), перехоплення та копіювання кореспонденції адвоката (адвокатського утворення), а також використання спеціальних засобів стеження та збору інформації про адвоката під час здійснення ним адвокатської діяльності;

4) вимагати від адвоката пред'явлення договору про надання правової допомоги для підтвердження повноважень на участь у справі;

5) вимагати від адвоката, помічника адвоката та інших працівників адвоката (адвокатського утворення) розголошення відомостей, що становлять адвокатську таємницю та вчиняти будь-які дії, спрямовані на її розголошення;

6) допит адвоката, помічника адвоката або іншого працівника адвоката (адвокатського утворення) як свідка щодо відомостей, які становлять адвокатську таємницю;

7) внесення подання органом дізнання, слідчим, прокурором, а також винесення окремої ухвали суду (постанови судді) щодо правової позиції адвоката у справі;

8) притягнення адвоката до кримінальної, адміністративної, цивільної, матеріальної та іншої відповідальності, або погроза її застосування у зв'язку зі здійсненням адвокатської діяльності, за винятком випадків передбачених цим Законом;

9) примушування до конфіденційного співробітництва з органами, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність та досудове слідство.

Стаття 38. Адвокатська таємниця

Адвокати, помічники адвоката та інші працівники адвоката (адвокатського утворення) зобов'язані зберігати адвокатську таємницю, не використовувати її у своїх особистих інтересах або інтересах третіх осіб, а також вживати всіх можливих заходів щодо її збереження.

Органи державної влади та місцевого самоврядування, юридичні та фізичні особи зобов'язані утримуватися від дій, вчинення яких призведе до розголошення адвокатської таємниці.

Предметом адвокатської таємниці є:

1) інформація про клієнта або третіх осіб, що стала відома адвокату у зв'язку з наданням правової допомоги (в тому числі повідомлення клієнтом про вчинений ним злочин або інше правопорушення);

2) факт звернення клієнта (особи, яка діє в інтересах клієнта) до адвоката (адвокатського утворення);

3) суть доручення чи питання, з яким клієнт (особа, яка діє в інтересах клієнта) звертався до адвоката (адвокатського утворення);

4) зміст договору про надання правової допомоги;

5) зміст правової допомоги, наданої клієнту, та будь-яких документів (матеріалів), складених (підготовлених) адвокатом або отриманих від клієнта чи третіх осіб у зв'язку з наданням правової допомоги, в тому числі тих, які зберігаються на електронних носіях;

6) інші відомості, пов'язані з наданням адвокатом (адвокатським утворенням) правової допомоги.

Адвокатська таємниця не обмежена у часі.

Стаття 39. Соціальні права адвоката

Адвокат має право на всі види допомоги по державному соціальному страхуванню на рівні осіб, що забезпечують себе роботою самостійно.

Адвокати, адвокатські утворення та органи адвокатського самоврядування можуть створювати недержавні пенсійні та інші фонди соціального страхування.

Стаття 40. Міжнародні, всеукраїнські та регіональні об'єднання адвокатів

Адвокати та адвокатські утворення можуть створювати та приймати участь в місцевих, регіональних, загальнодержавних та міжнародних спілках, асоціаціях, благодійних фондах.

Розділ VI. Дисциплінарна відповідальність адвоката

Стаття 41. Дисциплінарна відповідальність адвоката

За порушення вимог цього Закону, інших актів законодавства України, що регулюють організацію та діяльність адвокатури, Присяги адвоката, Правил адвокатської етики рішенням дисциплінарної комісії адвокатів до адвоката можуть бути застосовані такі дисциплінарні стягнення:

- 1) попередження;
- 2) зупинення дії Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю на строк до одного року;
- 3) припинення дії Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю.

Стаття 42. Розгляд справ про дисциплінарну відповідальність адвоката

Порядок та умови застосування дисциплінарних стягнень до адвоката визначаються цим Законом та Положенням про дисциплінарне провадження щодо адвоката, яке затверджується З'їздом адвокатів України.

Дисциплінарне стягнення може бути застосоване до адвоката протягом місяця з дня виявлення дисциплінарного проступку, проте не пізніше як через шість місяців з дня його вчинення.

Рішення про накладення на адвоката дисциплінарного стягнення може бути оскаржено до Апеляційної комісії адвокатів України протягом місяця з моменту винесення рішення або до суду.

Рішення про накладення на адвоката дисциплінарного стягнення вступає в законну силу з моменту закінчення строку на його оскарження. Подання адвокатом скарги зупиняє виконання рішення.

Розділ VII. Адвокатське самоврядування

Стаття 43. Система органів адвокатського самоврядування

Систему органів адвокатського самоврядування в Україні утворюють З'їзд адвокатів України, Національна рада адвокатів України, збори адвокатів регіонів, регіональні ради адвокатів.

До системи органів адвокатського самоврядування відносяться Апеляційна комісія адвокатів України, кваліфікаційні, дисциплінарні та ревізійні комісії адвокатів.

Стаття 44. Участь в органах адвокатського самоврядування

Право обирати та бути обраним до органів адвокатського самоврядування належить виключно адвокатам.

Адвокат не може бути обраний до складу одного й того самого органу адвокатського самоврядування два строки поспіль та обіймати виборні посади в декількох органах адвокатського самоврядування одночасно.

Робота на виборних посадах органів адвокатського самоврядування здійснюється на громадських засадах. У випадках, передбачених цим Законом, рішенням З'їзду адвокатів України чи зборів адвокатів регіону така робота може здійснюватись на умовах трудового контракту.

Адвокату відшкодовуються витрати, пов'язані з виконанням посадових обов'язків в органах адвокатського самоврядування.

Стаття 45. Збори адвокатів регіону

Збори адвокатів регіону скликаються в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі не рідше одного разу на три роки.

Позачергові збори адвокатів регіону скликаються регіональною радою адвокатів:

- 1) за власною ініціативою;
- 2) на вимогу однієї третини адвокатів регіону.

Якщо вимога адвокатів про скликання зборів адвокатів регіону не виконана, ці адвокати мають право самі скликати збори.

Збори адвокатів регіону вважаються правомочними, якщо в їх роботі беруть участь не менше половини адвокатів, робоче місце яких знаходиться на території регіону.

Повідомлення про час та місце проведення зборів адвокатів регіону регіональна рада адвокатів надсилає адвокатам рекомендованим листом з повідомленням про вручення або кур'єром.

До повноважень зборів адвокатів належить:

- 1) обрання голови та інших членів регіональної ради адвокатів, прийняття рішень про дострокове припинення їх повноважень;
- 2) обрання членів кваліфікаційної та дисциплінарної комісії адвокатів, прийняття рішень про дострокове припинення їх повноважень;

- 3) затвердження положень про регіональну раду адвокатів, кваліфікаційну комісію адвокатів, дисциплінарну комісію адвокатів, ревізійну комісію регіональної ради адвокатів;
- 4) затвердження регламенту зборів адвокатів регіону;
- 5) обрання делегатів на З'їзд адвокатів України;
- 6) затвердження кошторису регіональної ради адвокатів;
- 7) затвердження звіту регіональної ради адвокатів;
- 8) обрання ревізійної комісії регіональної ради адвокатів та затвердження її звіту;
- 9) створення спеціальних фондів з метою забезпечення діяльності адвокатури;
- 10) вирішення будь-яких інших питань, пов'язаних із організацією та діяльністю адвокатури регіону.

Збори є правомочними, якщо в них беруть участь дві третини адвокатів відповідного регіону.

Рішення зборів адвокатів регіону приймаються простою більшістю голосів адвокатів, що беруть участь у зборах.

Рішення зборів адвокатів регіону з питань, передбачених пунктами 1, 2, 3, 6, 7 частини п'ятої цієї статті, приймається на менше ніж двома третинами адвокатів, що беруть участь у зборах.

Стаття 46. Регіональні ради адвокатів

У період між зборами адвокатів регіону в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі діють регіональні ради адвокатів, які обираються зборами адвокатів відповідного регіону строком на три роки у кількості семи адвокатів регіону.

Регіональна рада адвокатів є юридичною особою і діє на підставі положення про регіональну раду адвокатів, що затверджується зборами адвокатів регіону відповідно до Загального положення про регіональну раду адвокатів, затверженого З'їздом адвокатів України.

Повноваження регіональної ради адвокатів можуть бути припинені достроково за рішенням зборів адвокатів регіону.

Засідання регіональної ради адвокатів вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше двох третин членів регіональної ради адвокатів, а рішення приймаються більшістю голосів членів ради, що беруть участь у засіданні.

Голова регіональної ради адвокатів обирається зборами адвокатів регіону зі складу регіональної ради адвокатів терміном на три роки.

Здійснення організаційно-технічного забезпечення діяльності регіональної ради адвокатів покладається на секретаріат регіональної ради адвокатів.

Стаття 47. Повноваження регіональної ради адвокатів

До повноважень регіональної ради адвокатів належить:

- 1) представництво інтересів адвокатів регіону у відносинах з органами державної влади, місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами;
- 2) організація надання безоплатної правової допомоги;
- 3) організація надання правової допомоги адвокатами за призначенням;
- 4) скликання зборів адвокатів регіону;
- 5) забезпечення виконання рішень зборів адвокатів регіону, дисциплінарної та кваліфікаційної комісії адвокатів,
- 6) організаційне та матеріально-технічне забезпечення проведення зборів адвокатів регіону, діяльності дисциплінарної та кваліфікаційної комісії адвокатів, ревізійної комісії регіональної ради адвокатів відповідно до кошторису регіональної ради адвокатів;
- 7) розпорядження майном регіональної ради адвокатів відповідно до кошторису і призначення майна;
- 8) створення спеціальних фондів для забезпечення діяльності адвокатів;
- 9) прийняття рішення про складання кваліфікаційних іспитів;
- 10) ведення та зберігання особових справ адвокатів регіону;
- 11) видача Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю; прийняття Присяги адвоката;
- 12) здійснення заходів щодо організації підвищення кваліфікації адвокатів регіону (проведення семінарів, форумів, конференцій тощо);
- 13) внесення відомостей до Єдиного реєстру адвокатів України;
- 14) вирішення інших питань, віднесених до повноважень регіональної ради адвокатів цим Законом, рішенням З'їзду адвокатів України або зборів адвокатів регіону, прийнятим в межах їх компетенції.

Стаття 48. З'їзд адвокатів України

Вищим органом адвокатського самоврядування в Україні є З'їзд адвокатів України.

З'їзд адвокатів скликається не рідше одного разу на три роки.

Позачерговий З'їзд адвокатів України може бути скликаний за ініціативою Національної ради адвокатів України, чи на вимогу не менш ніж п'яти регіональних рад адвокатів або однієї п'ятої частини адвокатів, внесених до Єдиного реєстру адвокатів України.

З'їзд адвокатів України вважається правомочним, якщо в його роботі беруть участь не менше двох третин обраних делегатів.

Делегати на З'їзд адвокатів України обираються зборами адвокатів регіонів за нормою представництва, визначеною Національною радою адвокатів України.

Порядок роботи та повноваження З'їзду адвокатів України визначається цим Законом та Регламентом З'їзду адвокатів України.

Стаття 49. Повноваження З'їзду адвокатів України

До виключних повноважень З'їзду адвокатів України належить:

1) обрання Голови та членів Національної ради адвокатів України, членів ревізійної комісії Національної ради адвокатів України, прийняття рішення про дострокове припинення їх повноважень;

2) обрання членів Апеляційної комісії адвокатів України та прийняття рішення про дострокове припинення їх повноважень;

3) призначення членів Вищої Ради юстиції України, прийняття рішення про дострокове припинення їх повноважень;

4) затвердження звіту Національної ради адвокатів України, ревізійної комісії Національної ради адвокатів України, призначених членів Вищої Ради юстиції України;

5) затвердження Правил адвокатської етики;

6) затвердження Положення про дисциплінарне провадження щодо адвоката;

7) затвердження Регламенту З'їзду адвокатів України;

8) затвердження Положення про Національну раду адвокатів України та Положення про Апеляційну комісію адвокатів України;

9) затвердження Загального положення про регіональну раду адвокатів;

10) затвердження Положення про кваліфікаційні та дисциплінарні комісії адвокатів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя;

11) затвердження кошторису Національної ради адвокатів України;

12) визначення порядку та норм відрахування коштів регіональних рад адвокатів на забезпечення виконання повноважень Національної ради адвокатів України;

13) вирішення інших питань, пов'язаних з організацією та діяльністю адвокатури України.

Рішення З'їзду адвокатів України приймаються простою більшістю голосів делегатів, присутніх на З'їзді. Рішення з питань, передбачених пунктами 1, 2, 3, 4, 11 частини першої цієї статті, приймаються більшістю від загальної кількості обраних делегатів З'їзду.

Стаття 50. Національна рада адвокатів України

У період між скликаннями З'їзду адвокатів України діє Національна рада адвокатів України.

Національна рада адвокатів України складається із сорока п'яти адвокатів, в тому числі двадцяти семи голів регіональних рад адвокатів за посадою та вісімнадцяти адвокатів, які обираються З'їздом адвокатів України.

Строк повноважень членів Національної ради адвокатів України – три роки.

Національна рада адвокатів України є юридичною особою та здійснює свою діяльність на підставі Положення про Національну раду адвокатів України, що затверджується З'їздом адвокатів України.

Повноваження Національної ради адвокатів України можуть бути припинені достроково за рішенням З'їзду адвокатів регіону.

До повноважень Національної ради адвокатів України належить:

- 1) представництво інтересів адвокатури України у відносинах з органами державної влади та місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами;
- 2) скликання та організація проведення З'їзду адвокатів України;
- 3) визначення норми представництва адвокатів регіонів на З'їзді адвокатів України;
- 4) затвердження положення про Єдиний реєстр адвокатів України;
- 5) затвердження форм Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю, посвідчення адвоката, ордера;
- 6) розгляд скарг на рішення регіональних рад адвокатів;
- 7) забезпечення ведення Єдиного реєстру адвокатів України;
- 8) визначення розміру внеску на проведення кваліфікаційних іспитів, плати за видачу Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю;
- 9) затвердження Порядку складання та Програми кваліфікаційного іспиту;
- 10) організаційне та матеріально-технічне забезпечення проведення З'їзду адвокатів України, діяльності Апеляційної комісії адвокатів України, ревізійної комісії Національної ради адвокатів України, інших органів, утворених З'їздом;
- 11) вирішення інших питань, віднесених до повноважень Національної ради адвокатів України цим Законом або рішенням З'їзду адвокатів України, прийнятим в межах його компетенції.

Засідання Національної ради адвокатів України вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше двох третин членів Національної ради адвокатів України, а рішення приймаються більшістю голосів членів Національної ради адвокатів України, що беруть участь у засіданні.

Для здійснення організаційно-технічного забезпечення діяльності Національної ради адвокатів України створюється секретаріат.

Стаття 51. Голова Національної ради адвокатів України

Голова Національної ради адвокатів України обирається З'їздом адвокатів України зі складу Національної ради адвокатів України строком на три роки.

До повноважень Голови Національної ради адвокатів України належить:

- 1) представництво Національної ради адвокатів України у відносинах з органами державної влади та місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами;
- 2) здійснення організаційного керівництва діяльністю Національної ради адвокатів України;
- 3) прийняття на роботу і звільнення працівників секретаріату Національної ради адвокатів України;
- 4) головування на засіданні Національної ради адвокатів України;
- 5) підписання рішень та інших документів Національної ради адвокатів України;
- 6) здійснення інших дій, передбачених цим Законом, рішенням Зізду адвокатів України або Національною радою адвокатів України, прийнятим в межах їх компетенції.

Повноваження Голови Національної ради адвокатів України можуть бути достроково припинені рішенням З'їзду адвокатів України.

Голова Національної ради України здійснює свої повноваження на умовах трудового контракту.

Стаття 52. Кваліфікаційні комісії адвокатів

Для виконання повноважень, передбачених частиною третьою цієї статті, в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі при регіональних радах адвокатів зборами адвокатів обираються кваліфікаційні комісії адвокатів у складі семи адвокатів регіону, стаж адвокатської діяльності яких становить не менше семи років.

Кваліфікаційна комісія адвокатів обирає зі свого складу строком на три роки Голову кваліфікаційної комісії адвокатів,

До повноважень кваліфікаційної комісії адвокатів належить:

- 1) організація та проведення кваліфікаційних іспитів;

2) прийняття рішення про видачу Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю;

3) прийняття рішення про зупинення, поновлення або припинення дії Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю;

4) вирішення інших питань, віднесених до повноважень кваліфікаційної комісії адвокатів цим Законом, рішенням З'їзду адвокатів України або зборів адвокатів регіону, прийнятим в межах їх компетенції.

Засідання кваліфікаційної комісії адвокатів вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше двох третин членів кваліфікаційної комісії адвокатів, а рішення приймаються більшістю голосів членів комісії, що присутні на засіданні.

На запрошення кваліфікаційної комісії адвокатів у її засіданні з правом дорадчого голосу можуть брати участь представники органів державної влади, місцевого самоврядування, науково-педагогічні працівники.

Рішення кваліфікаційної комісії адвокатів не пізніше п'яти днів з моменту винесення направляється особі, щодо якої його винесено, рекомендованим листом з повідомленням або передається особисто під розписку.

Рішення кваліфікаційної комісії адвокатів може бути оскаржено до Апеляційної комісії адвокатів України протягом одного місяця з моменту його прийняття чи суду.

Кваліфікаційна комісія адвокатів діє на підставі цього Закону та Положення про кваліфікаційні та дисциплінарні комісії адвокатів Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, яке затверджується З'їздом адвокатів України.

Стаття 53. Дисциплінарні комісії адвокатів

Для розгляду та вирішення справ про дисциплінарну відповідальність адвокатів в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі при регіональній раді адвокатів зборами адвокатів обираються регіональні дисциплінарні комісії адвокатів у складі семи адвокатів регіону, стаж адвокатської діяльності яких не менше семи років.

Дисциплінарна комісія адвокатів обирає зі свого складу строком на три роки Голову дисциплінарної комісії адвокатів.

Дисциплінарна комісія адвокатів діє на підставі цього Закону та Положення про кваліфікаційні та дисциплінарні комісії адвокатури Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя, яке затверджується З'їздом адвокатів України.

До повноважень дисциплінарної комісії адвокатів належить:

1) розгляд скарг щодо адвоката;

- 2) розгляд та вирішення справ про дисциплінарну відповідальність адвоката;
- 3) застосування до адвоката дисциплінарних стягнень;
- 4) вирішення інших питань, віднесених до повноважень дисциплінарної комісії адвокатів цим Законом, рішенням З'їзду адвокатів України або зборів адвокатів регіону, прийнятим в межах їх компетенції.

Засідання дисциплінарної комісії адвокатів вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше двох третин членів дисциплінарної комісії адвокатів, а рішення приймаються більшістю голосів членів комісії, що присутні на засіданні.

На запрошення дисциплінарної комісії адвокатів у її засіданні з правом дорадчого голосу можуть брати участь представники органів державної влади, місцевого самоврядування, науково-педагогічні працівники.

Рішення дисциплінарної комісії адвокатів не пізніше п'яти днів з моменту винесення направляється особі, щодо якої його винесено, рекомендованим листом з повідомленням або передається особисто під розписку.

Рішення дисциплінарної комісії адвокатів може бути оскаржено до Апеляційної комісії адвокатів протягом одного місяця з моменту його прийняття чи суду.

Стаття 54. Апеляційна комісія адвокатів України

Для перегляду рішень кваліфікаційних та дисциплінарних комісій адвокатів З'їздом адвокатів України обирається Апеляційна комісія адвокатів України у складі п'ятнадцяти адвокатів, стаж адвокатської діяльності яких становить не менше десяти років.

Склад Апеляційної комісії адвокатів України обирається З'їздом адвокатів України строком на три роки.

Апеляційна комісія адвокатів України обирає зі свого складу строком на три роки Голову Апеляційної комісії адвокатів України.

Апеляційна комісія адвокатів України діє при Національній раді адвокатів України на підставі цього Закону та Положення про Апеляційну комісію адвокатів України, що затверджується З'їздом адвокатів України.

Апеляційна комісія адвокатів України за результатами розгляду скарги на рішення кваліфікаційної або дисциплінарної комісії адвокатів:

- 1) залишає рішення кваліфікаційної або дисциплінарної комісії адвокатів без змін;
- 2) змінює рішення кваліфікаційної або дисциплінарної комісії адвокатів;
- 3) скасовує рішення кваліфікаційної або дисциплінарної комісії адвокатів та ухвалює нове рішення.

Засідання Апеляційної комісії адвокатів України вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менше двох третин членів Апеляційної комісії адвокатів України, а рішення приймаються більшістю голосів членів комісії, які присутні на засіданні.

Стаття 55. Рішення органів адвокатського самоврядування

Рішення З'їзду адвокатів України та Національної ради адвокатів України, прийняті в межах їх повноважень, визначеної цим Законом, є обов'язковими до виконання усіма адвокатами та адвокатськими утвореннями України.

Рішення зборів адвокатів регіону та регіональної ради адвокатів, прийняті в межах їх повноважень, визначеної цим Законом, є обов'язковими до виконання адвокатами та адвокатськими утвореннями цих регіонів.

Рішення органів адвокатського самоврядування набувають чинності з моменту їх прийняття, якщо інше не визначено в самому рішенні.

Стаття 56. Фінансове забезпечення органів адвокатського самоврядування

Фінансування органів адвокатського самоврядування здійснюється за рахунок:

- 1) внесків на проведення кваліфікаційних іспитів;
- 2) плати за видачу Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю;
- 3) грошових надходжень від проведення конференцій, семінарів, інших заходів органів адвокатського самоврядування з підвищення кваліфікації адвокатів;
- 4) добровільних внесків адвокатів та адвокатських утворень;
- 5) благодійної допомоги (пожертв), що надходять від юридичних або фізичних осіб;
- 6) інших джерел, не заборонених законодавством.

Кошти підлягають внесенню на рахунки регіональних рад адвокатів і використовуються ними виключно відповідно до кошторисів, що затверджуються зборами адвокатів регіону.

Кошти, передбачені пунктами 3-6 частини першої цієї статті, можуть бути внесені безпосередньо на рахунок Національної ради адвокатів України та використані відповідно до кошторису Національної ради адвокатів України, затвердженого З'їздом адвокатів України.

Для здійснення контролю за цільовим використанням коштів Національної ради адвокатів України і регіональних рад адвокатів З'їзд адвокатів України та збори адвокатів регіонів строком на три роки обирають відповідні ревізійні комісії у складі п'яти адвокатів.

Ревізійні комісії підзвітні відповідно З'їзду адвокатів України або зборам адвокатів регіонів.

Розділ VIII. Надання правової допомоги іноземним адвокатом

Стаття 57. Правова допомога іноземного адвоката

Іноземний адвокат може надавати в Україні правову допомогу лише з питань законодавства іноземної держави, у якій йому надано статус адвоката, за умови забезпечення іноземною державою таких можливостей адвокатам України.

Іноземний адвокат має право надавати правову допомогу на території України з моменту внесення його до Єдиного реєстру іноземних адвокатів.

Держателем Єдиного реєстру іноземних адвокатів є уповноважений виконавчий орган державної влади.

Документом, що підтверджує право іноземного адвоката надавати правову допомогу в Україні, є витяг з реєстру іноземних адвокатів, який видається за плату.

При наданні правової допомоги в Україні іноземний адвокат користується тими ж правами та несе такі ж обов'язки, як і адвокат України, за винятком прав та обов'язків, пов'язаних з наданням безоплатної правової допомоги та правової допомоги за призначенням, участю в органах адвокатського самоврядування, а також інших випадків, передбачених законом.

За порушення вимог цього Закону, інших актів законодавства України, що регулюють організацію та діяльність адвокатури, Правил адвокатської етики рішенням дисциплінарної комісії адвокатів до іноземного адвоката можуть бути застосовані такі дисциплінарні стягнення:

- 1) попередження;
- 2) виключення з Єдиного реєстру іноземних адвокатів.

Порядок та умови накладення дисциплінарних стягнень на іноземного адвоката визначаються розділом VI цього Закону, Положенням про дисциплінарне провадження щодо адвоката, яке затверджується З'їздом адвокатів України, з урахуванням особливостей, визначених цією статтею.

Розділ IX. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набуває чинності з дня його офіційного опублікування.
2. Статус адвоката зберігається за особами, які на момент набрання чинності цим Законом отримали Свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю та здійснюють адвокатську діяльність.

Свідоцтво про право на зайняття адвокатською діяльністю та посвідчення адвоката, дійсні на момент набрання чинності цим Законом, є чинними та не потребують заміни.

3. Вищою юридичною освітою, визначеною статтями 6, 35 цього Закону, вважається вища юридична освіта, здобута в навчальному закладі України, а також навчальному закладі колишнього СРСР – до 23 травня 1991 року.

4. Статус адвоката без складання кваліфікаційних іспитів має право набути особа, яка відповідає вимогам, передбаченим пунктам 1-3 частини першої та частини другої статті 6 цього Закону, та на момент набрання чинності цим Законом:

1) протягом останніх п'яти років працює на посадах юриста, юрисконсульта, головного юрисконсульта, начальника юридичного відділу та інших посадах в адвокатському об'єднанні, в адвоката або в підприємницькому товаристві, основним видом діяльності яких є надання послуг у сфері права, та якщо такі посади вимагають вищої юридичної освіти;

2) протягом останніх п'яти років систематично надає послуги у сфері права як фізична особа-підприємець, у разі якщо це є основним видом її діяльності.

Особи, які мають намір набути статус адвоката відповідно до вимог цього пункту, зобов'язані протягом шести місяців після набуття чинності цим Законом надати регіональній раді адвокатів, а до моменту її створення – кваліфікаційно-дисциплінарній комісії адвокатури за місцем свого проживання:

1) заяву про надання статусу адвоката;

2) документи, що підтверджують обставини, передбачені підпунктами 1 або 2 частини першої цього пункту;

3) документи, передбачені частиною другою статті 9 цього Закону.

Розгляд документів та надання статусу адвоката здійснюється в порядку, визначеному статтею 10 цього Закону.

Після спливу строку, зазначеного в частині другій цього пункту, здійснення підприємницької діяльності з надання послуг у сфері права припиняється.

5. З метою обрання органів адвокатського самоврядування проводяться установчі збори адвокатів в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, а також установчий З'їзд адвокатів України. Установчі збори адвокатів та установчий З'їзд проводяться в строк, не пізніше шести місяців з моменту набрання чинності цим Законом.

З метою організації проведення зборів адвокатів кваліфікаційно-дисциплінарній комісії адвокатури відповідного регіону:

1) формують списки адвокатів регіону;

2) повідомляють усіх адвокатів регіону про дату і місце проведення зборів шляхом публікації відповідного повідомлення в засобах масової інформації, а також письмового повідомлення усіх адвокатських об'єднань, зареєстрованих на території відповідного регіону;

3) повідомляють адвокатів про попередній порядок денний зборів.

Відомості, передбачені підпунктами 2, 3 частини другої цього пункту, доводяться до адвокатів регіону не пізніше ніж за десять днів до дня проведення зборів, рекомендованим поштовим відправленням з повідомленням про вручення.

Приналежність адвоката до відповідного регіону визначається місцезнаходженням робочого місця адвоката.

Дата, час та місце проведення зборів, а також попередній порядок денний зборів визначається відповідно до положень цього Закону кваліфікаційно-дисциплінарній комісії відповідного регіону.

Збори вважаються правомочними за умови участі у них не менше половини адвокатів відповідного регіону.

Відкриття установчих зборів адвокатів регіону покладається на голову відповідної кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури. Для забезпечення належного проведення установчих зборів адвокатів обирається мандатна та лічильна комісія.

6. Установчі збори адвокатів обирають делегатів на установчий З'їзд адвокатів України. Норма представництва визначається пропорційно чисельності адвокатів регіону: один делегат від п'ятдесяти адвокатів.

Підготовка проведення установчого З'їзду адвокатів України покладається на Вищу кваліфікаційно-дисциплінарну комісію адвокатури України при Кабінеті Міністрів України.

Усі рішення щодо організації установчого З'їзду адвокатів України приймаються простою більшістю голосів членів Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури України.

З метою підготовки проведення установчого З'їзду адвокатів України Вища кваліфікаційно-дисциплінарна комісія адвокатури України:

- 1) формує організаційний комітет установчого З'їзду адвокатів України;
- 2) повідомляє делегатів першого З'їзду адвокатів України про дату і місце проведення З'їзду та попередній порядок денний.

Відомості, передбачені підпунктом 2 частини четвертої цього пункту, доводяться до відома делегатів установчого З'їзду адвокатів України не пізніше ніж за десять днів до дня його проведення рекомендованим листом з повідомленням про вручення.

Міністерство юстиції України, Головне управління юстиції Міністерства юстиції в Автономній Республіці Крим, обласні, Київське та Севастопольське міське управління юстиції зобов'язані надавати Вищій кваліфікаційно-дисциплінарній комісії адвокатури України при Кабінеті Міністрів України інформаційну та організаційну підтримку в проведенні установчого З'їзду адвокатів України.

Установчий З'їзд адвокатів України вважається правомочним за умови участі у ньому не менше двох третин обраних делегатів.

Відкриття установчого З'їзду адвокатів України покладається на голову Вищої кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури України. Для забезпечення належного проведення З'їзду обираються мандатна та лічильна комісії.

7. Приведення установчих документів та організаційно-правових форм адвокатських об'єднань, що діють на момент набрання чинності цим Законом, у відповідність із положеннями цього Закону здійснюється шляхом їх реорганізації (перетворення, поділу, виділення) в одне або декілька адвокатських утворень, організаційно-правові форми яких передбачені цим Законом, чи ліквідації відповідного утворення, протягом шести місяців з моменту набуття чинності цим Законом.

Адвокатські утворення, створені внаслідок реорганізації адвокатських об'єднань, суб'єктів підприємницької діяльності, господарських товариств, є їх правонаступниками.

Положення частини другої статті 28, частини третьої статті 30, частини другої статті 31 даного Закону не поширюють свою дію на адвокатські утворення, зазначені в абзаці другому цього пункту.

8. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) У Законі України „Про міліцію” (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 4, ст. 20; Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 36, ст. 526):

у пункті 14 статті 11 після слова „багажу” доповнити словами „(окрім професійної документації адвокатів)”;

пункт 15 статті 11 доповнити новим абзацом шостим такого змісту:

„Працівник міліції може входити до приміщень, в яких здійснює свою професійну діяльність адвокат або адвокатські утворення, лише у випадках, пов'язаних із врятуванням життя людей та майна чи з безпосереднім переслідуванням осіб, які підозрюються у вчиненні злочину.”

2) У Законі України „Про оперативно-розшукову діяльність” (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 22, ст. 303; 1993 р., № 11, ст. 83; 1998 р., № 26, ст. 149; 1999 р., № 4, ст. 35; 2001 р., № 14, ст. 72; 2002 р., № 33, ст. 236; 2003 р., № 27, ст. 209, № 30, ст. 247, № 45, ст. 357):

а) статтю 8 після частини другої доповнити новою частиною третьою такого змісту:

„Негласні оперативно-розшукові заходи стосовно професійної діяльності адвоката або адвокатського утворення проводяться за постановою голови або заступника голови відповідного апеляційного суду, прийнятим за поданням керівника відповідного

оперативного підрозділу або його заступника, і застосовуються виключно з метою запобігти злочину”.

3) У Законі України „Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю” (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст.358):

а) пункт „б” частини другої статті 12 після слів „юридичних осіб” доповнити словами „(окрім інформації, що становить адвокатську таємницю)”;

б) пункт „д” частини другої статті 12 після слів інформацію і документи доповнити словами „(окрім інформації і документів, що становлять адвокатську таємницю)”;

в) пункт „а” частини четвертої статті 12 після слів „форм власності” доповнити словами „крім приміщень, в яких здійснюють свою професійну діяльність адвокати ”;

г) пункт „б” частини четвертої статті 12 після слів „інші сховища” доповнити словами „крім приміщень, в яких здійснюють свою професійну діяльність адвокати ”, після слів „предмети і документи” доповнити словами „(окрім документів, які містять адвокатську таємницю)”;

г) пункт „а” частини першої статті 15 доповнити словами „(крім розмов та інших дій, пов’язаних з професійною діяльністю адвоката)”;

д) пункт „б” частини першої статті 15 доповнити словами „(крім розмов, листів та телеграфних повідомлень, пов’язаних з професійною діяльністю адвоката”.

4) У Законі України “Про Конституційний Суд України” (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 49, ст. 272):

а) статтю 55 доповнити новою частиною п’ятою такого змісту:

„Повноваження представників осіб, які беруть участь у справі, посвідчуються довіреністю, оформленою відповідно до вимог закону. Повноваження представників, які є адвокатами, можуть посвідчуватися ордером або довіреністю. Згідно з ордером адвокат має право вчиняти від імені особи, яку він представляє, усі дії, які має право вчиняти ця особа. Обмеження повноважень адвоката як представника на вчинення певної дії мають бути застережені у виданій йому довіреності.”

5) У Законі України „Про виконавче провадження” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 24, ст. 207; 2003 р., № 5, ст. 46; 2004 р., № 2, ст. 6, № 6, ст. 37, № 11, ст. 140):

статтю 12 доповнити новою частиною шостою такого змісту:

„Представниками сторін - юридичних та фізичних осіб – у виконавчому провадженні можуть бути адвокати. Повноваження адвоката як представника сторін у виконавчому

провадженні посвідчуються ордером або довіреністю. Згідно з ордером адвокат має право вчиняти від імені особи, яку він представляє, усі дії у виконавчому провадженні, які має право вчиняти ця особа. Обмеження повноважень адвоката як представника на вчинення певної дії мають бути застережені у виданій йому довіреності.”

6) У Законі України “Про захист економічної конкуренції” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 12, ст. 64):

статтю 39 доповнити новою частиною четвертою такого змісту:

„Повноваження представників осіб, які беруть участь у справі посвідчуються довіреністю, оформленою відповідно до вимог закону. Повноваження представників, які є адвокатами, посвідчуються ордером або довіреністю. Згідно з ордером при розгляді справи адвокат має право вчиняти від імені особи, яку він представляє, усі дії, які має право вчиняти ця особа. Обмеження повноважень адвоката як представника на вчинення певної дії мають бути застережені у виданій йому довіреності”

7) У Законі України “Про охорону прав на винаходи і корисні моделі” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 7, ст. 32) :

частину другу статті 5 після слів “відповідно до закону” доповнити словами “або адвокатів”.

8) У Законі України “Про охорону прав на знаки для товарів і послуг” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 7, ст. 36):

частину другу статті 4 після слів „Кабінетом Міністрів України” доповнити словами „або адвокатів”.

9) У Законі України “Про охорону прав на промислові зразки” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 7, ст. 34):

частину другу статті 4 після слів „Кабінетом Міністрів України” доповнити словами „або адвокатів”.

10) У Законі України “Про охорону прав на топографії інтегральних мікросхем” (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 8, ст. 28):

частину другу статті 3 після слів “інтелектуальної власності” доповнити словами “або адвокатів”.

11) У Законі України „Про податок з доходів фізичних осіб” (Відомості Верховної Ради, 2003 р., № 37, ст.308; 2004 р., № 17-18, ст.250; 2004 р., № 25, ст.345; 2004 р., № 43-44, ст.493; 2004 р., № 37, ст.458; 2004 р., № 37, ст.459; 2004 р., № 2, ст.564; 2005 р., № 6, ст..133; 2005 р., № 7-8, ст.162; 2005 р., № 13, ст.230; 2005 р., № 17, № 18-19, ст.267; 2005 р., № 21, ст.302; 2005 р., № 27, ст.363):

доповнити пункт 5.3. статті 5 підпунктом 5.3.7 такого змісту:

„5.3.7. суми витрат самозайнятої особи пов’язані з отриманням доходу (прибутку) від здійснення нею підприємницької або незалежної професійної діяльності, якщо така особа не обрала спеціальну (спрощену) систему оподаткування такого доходу (прибутку) відповідно до закону.”

12) У Законі України „Про оподаткування прибутку підприємств” (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст. 181, № 47, ст. 294; 1998 р., № 2, ст. 7, № 10, ст. 35, № 18, ст. 94, № 26, ст. 151; 1999 р., № 1, ст. 1, № 2 - 3, ст. 21, ст. 22, № 4, ст.. 33, № 8, ст. 55, № 15, ст. 83, № 17, ст. 114, № 18, ст. 140, № 28, ст. 229, № 32, ст. 264, № 38, ст. 338, ст. 352, № 39, ст. 356, ст. 357, № 48, ст. 418, № 50, ст. 437; 2000 р., № 2, ст. 16, № 5, ст. 34, № 10, ст. 78, № 20, ст. 149, № 22, ст. 172, № 25, ст. 197, № 26, ст. 209, № 32, ст. 254, ст. 260, № 35, ст. 283, № 38, ст. 318, ст. 319, № 39, ст. 333, № 43, ст. 363, № 45, ст. 375, ст. 377, № 46, ст. 393; 2001 р., № 4, ст. 17, № 7, ст. 36, № 11, ст. 46, № 20, ст.. 96, № 23, ст. 114, № 30, ст. 143, № 32, ст. 169; 2002 р., № 2, ст. 11, ст. 12, № 5, ст. 31, № 8, ст. 63, № 9, ст. 68, № 10, ст. 78, № 17, ст. 122, № 29, ст. 192, № 31, ст. 214, № 33, ст. 238, № 35, ст. 259, № 36, ст. 266; 2003 р., № 10 - 11, ст. 86, ст. 87, № 12, ст. 88, № 14, ст. 99, № 24, ст. 162, № 30, ст. 249, № 33 - 34, ст. 267, № 36, ст. 280, № 37, ст. 308, № 39, ст. 334, № 45, ст. 363; 2004 р., № 6, ст. 38, № 8, ст. 67, № 14, ст. 195, № 17 - 18, ст. 250, № 26, ст..360, № 35, ст.412, 32, ст.393, № 43-44, ст.493, № 46, ст.511, № 52, ст.563; 2005 р., № 5, ст.114, № 7-8, ст.162, № 11, ст.198, № 17, ст. 267, № 18-19 (13.05.2005), ст. 267) у пункті 7.11 статті 7:

а) підпункт 7.11.1 доповнити абзацом „з” такого змісту:

„з) юридичними особами, створеними відповідно до Закону України „Про адвокатуру”;

б) підпункт 7.11.7 доповнити абзацом такого змісту:

„Від оподаткування звільняються доходи неприбуткових організацій, визначених в абзаці „з” підпункту 7.11.1, отримані у вигляді разових або періодичних внесків адвокатів-засновників або адвокатів-членів (партнерів), коштів, які надходять таким неприбутковим організаціям від проведення їх основної діяльності та у вигляді пасивних доходів”;

в) абзац перший підпункту 7.11.8 викласти в такій редакції:

„7.11.8. Доходи або майно неприбуткових організацій, за винятком неприбуткових організацій, визначених у абзацах „а” та „в” підпункту 7.11.1, не підлягають розподілу між їх засновниками, учасниками або членами та не можуть використовуватися для вигоди будь-якого окремого засновника, учасника або члена такої неприбуткової організації, її посадових осіб (крім оплати їх праці, виплати премій, відрахувань та витрат на соціальні заходи)”;

г) частину першу підпункту 7.11.11. доповнити реченням такого змісту:

„У разі ліквідації неприбуткової організації, визначеної в абзаці „з” підпункту 7.11.1, її активи підлягають розподілу відповідно до закону, що регулює адвокатську діяльність в Україні”;

г) перше речення абзацу третього підпункту 7.11.13 доповнити словами „а також надання правової допомоги”.

13) У Господарському кодексі України:

Частину першу статті 4 доповнити новим абзацом шостим наступного змісту:

„відносини щодо здійснення адвокатської діяльності.”

14) У Господарському процесуальному кодексі України:

а) статтю 28 Кодексу доповнити новою частиною шостою такого змісту:

„Представниками юридичних та фізичних осіб у господарському суді також можуть бути адвокати. Повноваження адвоката як представника посвідчуються ордером або довіреністю. Згідно з ордером адвокат набуває право вчиняти від імені особи, яку він представляє, усі процесуальні дії, що їх має право вчиняти ця особа. Обмеження повноважень адвоката як представника на вчинення певної процесуальної дії мають бути застережені у виданій йому довіреності.”

б) статтю 44 Кодексу викласти у такій редакції:

„Стаття 44. Склад судових витрат

Судові витрати складаються з державного мита, сум, що підлягають сплаті за проведення судової експертизи, призначеної господарським судом, витрат, пов'язаних з оглядом та дослідженням речових доказів у місці їх знаходження, оплати послуг перекладача, витрат на правову допомогу, на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу та інших витрат, пов'язаних з розглядом справи”.

в) доповнити Кодекс новою статтею 48¹ такого змісту:

„Стаття 48¹. Витрати на правову допомогу

До складу судових витрат відносяться витрати на правову допомогу, включаючи оплату гонорару та витрат адвоката, а також оплату правової допомоги, наданої адвокатським

утворенням, та інші види витрат на правову допомогу. Законом може бути встановлено максимальний розмір витрат на правову допомогу, які відносяться до судових витрат.”

15) У Кодексі України про адміністративні правопорушення:

а) доповнити Кодекс новою статтею 185¹² такого змісту:

„Безпідставне ненадання інформації або відомостей за запитом адвоката або ненадання мотивованої відповіді на запит адвоката, –

тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форм власності та громадян-суб’єктів підприємницької діяльності у розмірі до десяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на осіб, які займаються підприємницькою діяльністю, - до двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за такі ж порушення, – тягнуть за собою накладення штрафу від п’ятдесяти до ста двадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.”

б) у частині першій статті 221 Кодексу положення „статтями 184 – 185¹¹” замінити на положення „статтями 184 – 185¹²”

в) частину першу статті 255 доповнити новим пунктом 13 такого змісту:

„18) голови рад адвокатів АР Крим, областей, міст Києва та Севастополя (стаття 185¹²)”

г) статтю 271 викласти у наступній редакції

„Стаття 271. Захисник

У розгляді справи про адміністративне правопорушення як захисник може брати участь адвокат. Адвокат має право ознайомлюватися з матеріалами справи; заявляти клопотання, подавати скарги на рішення органу (посадової особи), який розглядає справу, а також має інші права, передбачені законами України.

Повноваження адвоката на участь у розгляді справи посвідчуються ордером або довіреністю. Згідно з ордером адвокат набуває право вчиняти від імені особи, яку він представляє, усі процесуальні дії, що їх має право вчиняти ця особа. Обмеження повноважень адвоката як представника на вчинення певної процесуальної дії мають бути застережені у виданій йому довіреності.”

16) У Кримінальному кодексі України:

а) частину першу статті 374 після слова “прокурором” доповнити словами „посадовою особою установи попереднього ув’язнення”;

б) назву та частину першу статті 397 перед словом „захисника” доповнити словом „адвоката”;

в) назву, частину першу та частину другу статті 398 перед словом „захисника” доповнити словом „адвоката”;

г) назву статті 399 перед словом „захисника” доповнити словом „адвоката”;

г) частину першу статті 399 перед словом „захиснику” доповнити словом „адвокату”;

д) назву та зміст статті 400 перед словом „захисника” доповнити словом „адвоката”.

17) У Кримінально-процесуальному кодексі України:

а) назву статті 14¹ викласти у наступній редакції:

„Стаття 14¹. Недоторканність житла, охорона особистого життя громадян, таємниці листування, телефонних розмов і телеграфних повідомлень, банківської та адвокатської таємниці”

б) частину другу статті 14¹ викласти у наступній редакції:

„ Особисте життя громадян, таємниця листування, телефонних розмов і телеграфних повідомлень, банківська та адвокатська таємниця охороняються законом.

в) частину п'яту статті 14¹ після слів „банківську таємницю” доповнити словами „адвокатську таємницю”

г) частину першу статті 43-1 доповнити пунктом 3 наступного змісту:

„3) особа, щодо якої порушено кримінальну справу.”

г) у частині першій статті 44 слово „юридичної” замінити словами „правової”.

д) у частині другій статті 44 слова „та інші фахівці у галузі права, які за законом мають право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи” виключити.

е) пункт 1 частини третьої статті 44 викласти в такій редакції:

„1) адвоката - ордером встановленого зразка”;

е) пункт 2 частини третьої статті 44 – виключити.

ж) у частині четвертій статті 44 слова „чи іншим фахівцем у галузі права, який за законом має право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи” - виключити.

з) частину третю статті 47 викласти в такій редакції:

„Особа, яка провадить дізнання, слідчий чи суд можуть призначити захисника у встановленому законом порядку. Призначення захисника здійснюється шляхом звернення до голови відповідної регіональної ради адвокатів. Вимога особи, яка провадить дізнання, слідчого, суду про призначення захисника підлягає обов'язковому виконанню органами адвокатського самоврядування.”

и) частини першу та другу статті 48 викласти в такій редакції:

„1. Захисник зобов'язаний використовувати передбачені в цьому Кодексі та в інших законах засоби захисту з метою з'ясування обставин, які спростовують підозру чи обвинувачення, пом'якшують кримінальне покарання чи виключають кримінальну відповідальність підозрюваного, обвинуваченого, підсудного, засудженого, та надавати їм правову допомогу.

2. З моменту допуску до участі в справі захисник має право:

1) до першого допиту мати конфіденційне побачення з підозрюваним, обвинуваченим, а після першого допиту – без обмеження їх кількості та тривалості;

2) мати побачення із засудженим чи з особою, до якої застосовано примусові заходи медичного чи виховного характеру;

3) ознайомлюватися з усіма доказами, якими обґрунтовується затримання чи обрання запобіжного заходу або пред'явлення обвинувачення, а після закінчення досудового розслідування – з усіма матеріалами справи, робити з них виписки і копії та подавати на них зауваження;

4) брати участь у слідчих діях, що проводяться за участю підозрюваного, обвинуваченого, а також у слідчих діях, які проводяться за їхнім клопотанням чи клопотанням самого захисника; при проведенні слідчих дій ставити питання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення слідчої дії, які підлягають обов'язковому занесенню до протоколу;

5) застосовувати технічні засоби, у тому числі для копіювання матеріалів справи, в якій адвокат надає правову допомогу, фіксації слідчих, судових та інших процесуальних дій, в яких адвокат бере участь; особа, яка провадить дізнання, слідчий суддя, суд вправі заборонити захиснику застосовувати технічні засоби виключно з метою запобігання розголошенню відомостей про інтимні сторони життя осіб, які беруть участь у справі, та у разі коли цього потребують інтереси безпеки осіб, взятих під захист, а також з метою збереження державної таємниці;

б) збирати та надавати докази, заявляти клопотання та відводи;

7) брати участь у судових засіданнях, під час яких ставити питання підсудному, потерпілому, свідку, експерту, спеціалісту, цивільному позивачу і цивільному відповідачу, брати участь у дослідженні інших доказів;

8) висловлювати в судовому засіданні свою думку щодо клопотань інших учасників судового розгляду;

9) виступати в судових дебатах;

10) знайомитися з протоколом судового засідання та технічним записом судового процесу; подавати на них зауваження;

11) знати про принесені на судові рішення у справі апеляції, касаційні подання прокурора і касаційні скарги, подавати на них заперечення;

12) одержувати копії процесуальних документів та отримувати письмові повідомлення в передбачених цим Кодексом випадках;

13) оскаржувати рішення, дії чи бездіяльність особи, яка здійснює дізнання, слідчого, прокурора, судді, суду;

14) за наявності відповідних підстав – на забезпечення безпеки шляхом застосування заходів, передбачених цим Кодексом та іншими законами України.”

і) частини шосту - восьму статті 48 викласти в такій редакції:

„Особа, яка провадить дізнання, і слідчий повинні своєчасно повідомити захисника про час і місце провадження слідчих дій, які виконуються з участю підозрюваного або обвинуваченого чи за клопотанням захисника.

Після допуску до участі у справі захисник вправі відмовитися від виконання своїх обов'язків лише у випадках:

1) коли є обставини, які згідно з цим Кодексом виключають його участь у справі;

2) у разі незгоди з підозрюваним, обвинуваченим, підсудним щодо вибраного ним способу захисту;

3) у разі умисного невиконання підзахисним умов укладеного із захисником договору про надання правової допомоги;

4) за наявності обставин, які орган дізнання, слідчий, прокурор, суд визнають поважними.

Документи, пов'язані з виконанням захисником його обов'язків при участі в справі не підлягають огляду, розголошенню чи вилученню дізнавачем, слідчим, прокурором чи судом без згоди клієнта.”

ї) статтю 52 доповнити новою частиною четвертою такого змісту:

„Повноваження представника потерпілого, цивільного позивача або цивільного відповідача, який є адвокатом, посвідчуються ордером або довіреністю. Згідно з ордером

адвокат набуває право вчиняти від імені особи, яку він представляє, усі процесуальні дії, що їх має право вчиняти ця особа. Обмеження повноважень адвоката як представника на вчинення певної процесуальної дії мають бути застережені у виданій йому довіреності”.

й) статтю 61 викласти в такій редакції:

„Стаття 61. Обставини, що виключають участь у справі захисника

1. Захисником не може бути особа:

1) яка брала участь у даній справі як особа, яка здійснює дізнання, слідчий, прокурор, секретар судового засідання, особа, яка здійснювала фіксування судового процесу технічними засобами, суддя, експерт, спеціаліст, перекладач, понятий, потерпілий, цивільний позивач, цивільний відповідач чи їхній представник;

2) яка відповідно до цього Кодексу була допитана як свідок у цій справі;

3) яка є близьким родичем особи, що провадить дізнання, слідчого, прокурора, будь-кого зі складу суду, потерпілого, цивільного позивача;

4) яка має непогашену і не зняту судимість за вчинення умисного злочину;

5) визнана недієздатною чи обмежено дієздатною.

2. Особа не може брати участі у справі як захисник також у випадках:

1) коли вона у даній справі надає або раніше надавала правову допомогу особі, інтереси якої суперечать інтересам особи, що звернулася з проханням про надання правової допомоги;

2) у разі зупинення або припинення дії Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю.

3. Одна і та сама особа не може бути захисником двох і більше підозрюваних, обвинувачених чи підсудних, засуджених чи виправданих, якщо інтереси захисту одного з них суперечать інтересам захисту іншого.

к) статтю 61¹ викласти в такій редакції:

„Стаття 61¹ Відвід захисника

1. Захисник може бути відведений від участі у справі лише постановою судді чи ухвалою суду на підставах, передбачених цим Кодексом.

2. Встановивши обставини, передбачені статтею 61 цього Кодексу, після допуску захисника до участі у справі, особа, що провадить дізнання, слідчий, за згодою прокурора, чи сам прокурор направляють подання про відвід захисника, а потерпілий чи його представник – заяву про відвід захисника, до суду за місцем провадження розслідування чи місцезнаходженням органу дізнання або досудового слідства. Захиснику одночасно направляється копія поданих до суду документів. Суддя в п'ятиденний строк розглядає подання чи заяву, вивчає направлені йому чи витребувані ним за заявою потерпілого чи його

законного представника матеріали, якими вони обґрунтовуються, вислуховує прокурора і захисника, при необхідності опитує потерпілого, підозрюваного, обвинуваченого, їхніх законних представників, особу, у провадженні якої знаходиться справа, після чого виносить мотивовану постанову про відвід захисника чи про відмову в цьому. Копія постанови про відвід захисника протягом доби вручається або направляється захиснику, а також його підзахисному. На постанову судді протягом трьох діб з моменту її оголошення може бути внесена апеляція підозрюваним, обвинуваченим, захисником, прокурором.

3. Під час судового розгляду справи питання про відвід захисника з підстав, передбачених статтею 61 цього Кодексу, вирішує суд, який розглядає справу. На постанову судді, ухвалу суду про відвід захисника одночасно із оскарженням рішення суду першої інстанції, яким завершується провадження у справі, може бути внесено апеляцію підсудним, особою, стосовно якої закрито провадження в кримінальній справі, засудженим, виправданим, захисником, прокурором.

4. У разі відводу захисника особа, яка здійснює дізнання, слідчий, суддя чи суд повідомляють про це відповідну регіональну раду адвокатів та адвокатське утворення, роз'яснюють підозрюваному, обвинуваченому, підсудному його право запросити іншого захисника та надають йому для цього в стадії дізнання та досудового слідства не менше двадцяти чотирьох годин, а в стадії судового розгляду справи – не менше семидесяти двох годин, про що обов'язково зазначається у протоколі. Якщо підозрюваний, обвинувачений, підсудний протягом цих строків не запросить іншого захисника, особа, яка провадить дізнання, слідчий, суддя постановою, а суд – ухвалою самостійно призначають захисника в порядку, встановленому законом.

л) статтю 63 викласти в такій редакції:

„Стаття 63. Обставини, що виключають участь у справі представника потерпілого, цивільного позивача і цивільного відповідача.

Представником потерпілого, цивільного позивача і цивільного відповідача не може бути особа, яка брала участь у цій справі як слідчий, або особа, що провадила дізнання, прокурор, громадський обвинувач, суддя, секретар судового засідання, експерт, спеціаліст, захисник, особа, яка допитувалась або підлягає допиту як свідок з питань, що стали їй відомі до порушення даної кримінальної справи, а також особа, що є родичем особи, яка провадить дізнання, слідчого, прокурора або кого-небудь із складу суду.

Особа також не може бути представником потерпілого, цивільного позивача і цивільного відповідача за наявності обставин, зазначених у пунктах 4,5 частини першої статті 61 цього Кодексу.

При наявності обставин, зазначених у частинах першій та другій цієї статті, представник потерпілого, цивільного позивача або цивільного відповідача повинен заявити самовідвід, не чекаючи заяви про відвід. За цими підставами відвід представнику може бути заявлений особою, яка проводить дізнання, слідчим або прокурором, підозрюваним, обвинуваченим, підсудним, захисником, потерпілим і його представником, цивільним позивачем, цивільним відповідачем або їх представниками.

На стадії дізнання та досудового слідства питання про відвід представника за поданням осіб, зазначених в частині третій цієї статті, вирішує суддя за місцем провадження досудового слідства. Суддя розглядає заяву про відвід представника, вивчає матеріали, якими обґрунтовується заява про відвід, вислуховує прокурора і захисника, а якщо представник є адвокатом – представника регіональної ради адвокатів, а також особу, яку представляє особа, якій заявлено відвід, після чого виносить мотивовану постанову про відвід захисника чи про відмову в цьому.

Під час судового розгляду справи питання про відвід представника вирішує суд, який розглядає справу. На постанову судді, ухвалу суду про відвід захисника одночасно із оскарженням рішення суду першої інстанції, яким завершується провадження у справі, може бути внесено апеляцію підсудним, особою, стосовно якої закрито провадження в кримінальній справі, засудженим, виправданим, захисником, прокурором.”

м) статтю 66 після частини першої доповнити новою частиною другою такого змісту:

„Захисник має право збирати докази шляхом письмового опитування фізичних осіб за їх згодою про обставини, що пов’язані зі справою, отримання на свій запит предметів і документів або їх копій від фізичних та юридичних осіб, одержання письмових висновків фахівців з питань, що потребують спеціальних знань (зокрема тих, з яких призначалася або може бути призначена експертиза), а також витребування довідок, характеристик, інших документів від органів державної влади і місцевого самоврядування, об’єднань громадян,”

У зв'язку з цим частини другу-третю статті 66 вважати частинами третьою-четвертою відповідно.

н) пункт 2 частини першої статті 69 після слів „відповідача” доповнити словами „а також помічник адвоката, який є таким захисником або представником, посадові особи і технічні працівники адвокатських утворень, в яких здійснює свою діяльність адвокат, який є таким захисником або представником”.

о) у пункті першому частини першої статті 69 слова „та інші фахівці у галузі права, які за законом мають право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи” – виключити.

п) частину першу статті 69¹ доповнити пунктом 10 наступного змісту:

„10) на правову допомогу адвоката”

р) статтю 167 доповнити частиною п'ятою наступного змісту:

„При допиті свідка може бути присутній адвокат, запрошений свідком для надання правової допомоги. Адвокат вправі давати поради свідку щодо його законних прав та свобод, робити заяви з приводу їх порушень. Зазначені заяви підлягають обов'язковому внесенню до протоколу допиту свідка”.

с) у назві статті 93 слова „оплата праці адвокатів” замінити словами „оплата правової допомоги адвокатів”.

т) у частині шостій статті слова „оплата праці захисника” замінити словами „оплата правової допомоги захисника”.

у) Частину першу статті 112 після слів „працівниками правоохоронних органів” доповнити словами „адвокатами”.

ф) доповнити Кодекс новою статтею 128² наступного змісту:

„Стаття 128² Залучення представника органу адвокатського самоврядування.

При проведенні слідчих дій щодо адвоката присутність представника органу адвокатського самоврядування є обов'язковою.

Представник органу адвокатського самоврядування, присутній при провадженні таких слідчих дій, засвідчує своїм підписом відповідність записів у протоколі виконаним діям.

Зауваження представника органу адвокатського самоврядування з приводу проведених слідчих дій підлягають обов'язковому занесенню до протоколу.

За наявності відповідних підстав представник органу адвокатського самоврядування має право на забезпечення безпеки шляхом застосування заходів, передбачених законами України”.

х) речення перше частини першої статті 240 після слова „прокурора” доповнити словами „та захисника”.

ц) частину другу статті 240 викласти в такій редакції:

„Попередній розгляд справи починається із заслуховування думок прокурора і захисника щодо можливості призначення справи до судового розгляду. Якщо в судове засідання з'явилися інші учасники судового розгляду, вони висловлюють свої думки щодо питань, зазначених у статті 237 цього Кодексу, та заявлених ними клопотань. Прокурор та захисник висловлюють свою думку щодо клопотань, заявлених іншими учасниками судового розгляду. Постанова судді виноситься в нарадчій кімнаті.”

ш) у частині першій статті 266 після слів „викладає суду свою думку про клопотання інших учасників судового розгляду” доповнити словами „а також з будь-яких інших питань, що виникають у ході судового розгляду”.

щ) доповнити статтю 266 новою частиною третьою такого змісту:

„У випадку заміни захисника суд надає захиснику, що вступив у справу, час для ознайомлення з матеріалами справи та підготовки до участі в судовому розгляді справи. Заміна захисника не тягне за собою повторення дій, які вчинені в суді на час заміни. За клопотанням захисника суд може повторити допити свідків, потерпілих, експертів або інші судові дії.”

18) У Митному кодексі України (Відомості Верховної Ради 2002, №38-39, ст.288):

а) частину першу статті 367 після пункту 1 доповнити новим пунктом 2 такого змісту:

„2) адвокати – на підставі ордеру або довіреності. Згідно з ордером адвокат набуває право вчиняти від імені особи, яку він представляє, усі процесуальні дії, що їх має право вчиняти ця особа. Обмеження повноважень адвоката як представника на вчинення певної процесуальної дії мають бути застережені у виданій йому довіреності ”.

У зв'язку з цим пункт другий вважати пунктом третім.

б) у частині першій статті 368 слова „осіб, які є фахівцями в галузі права і за законом мають право на надання правової допомоги особисто чи за дорученням юридичної особи” замінити на слово „адвокатів”.

19) У Цивільному процесуальному кодексі України від 18 березня 2004 р. № 1618-IV:

а) у статті 12 слова „або іншими фахівцями у галузі права” виключити;

б) частину четверту статті 42 викласти в такій редакції:

”4. Повноваження адвоката як представника посвідчуються ордером, виданим адвокатським утворенням, або довіреністю. Згідно з ордером адвокат набуває право вчиняти від імені особи, яку він представляє, усі процесуальні дії, що їх має право вчиняти ця особа.

Обмеження повноважень адвоката як представника на вчинення певної процесуальної дії мають бути застережені у виданій йому довіреності.”;

в) у статті 56 слова „особа, яка є фахівцем у галузі права і за законом має право на надання правової допомоги” замінити словом „адвокат”;

г) у статті 84 слова „або іншого фахівця в галузі права” виключити;

д) статтю 92 Кодексу доповнити частиною третьою наступного змісту:

“Видалення із зали судового засідання не застосовується до адвокатів як представників. У разі повторного вчинення адвокатом дій, зазначених у частині першій цієї статті, суд повідомляє про це дисциплінарну комісію адвокатури”.

20) У Кодексі адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року № 2747-І (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2005, N 35-36, N 37, ст.446):

а) частину другу статті 16 викласти у наступній редакції:

„2. Для надання правової допомоги при вирішенні справ у судах в Україні діє адвокатура. Порядок і умови надання правової допомоги, права й обов'язки адвокатів визначаються цим Кодексом та іншими законами”.

б) частину п'яту статті 58 викласти в такій редакції:

”5. Повноваження адвоката як представника посвідчуються ордером, виданим адвокатським утворенням, або довіреністю. Згідно з ордером адвокат набуває право вчиняти від імені особи, яку він представляє, усі процесуальні дії, що їх має право вчиняти ця особа. Обмеження повноважень адвоката як представника на вчинення певної процесуальної дії мають бути застережені у виданій йому довіреності.”

в) пункт 2 частини другої статті 65 викласти у наступній редакції:

„2) адвокати, представники в судовому процесі, захисники у кримінальних справах - про обставини, які стали їм відомі відповідно у зв'язку з наданням правової допомоги, виконанням функцій представника чи захисника;

г) статтю 270 Кодексу доповнити частиною третьою наступного змісту:

“Видалення із зали судового засідання не застосовується до адвокатів як представників. У разі повторного вчинення адвокатом дій, зазначених у частині першій цієї статті, суд повідомляє про це дисциплінарну комісію адвокатури.

21) У Законі України „Про державну допомогу сім'ям з дітьми” (Відомості Верховної Ради, 1993 р., № 5, ст.21):

а) статтю 8 доповнити частиною третьою такого змісту:

„Особам, які здійснюють адвокатську діяльність, допомога у зв'язку з вагітністю та пологами надається на підставі нотаріально завіреної копії Свідоцтва про право на зайняття адвокатською діяльністю”;

б) статтю 14 доповнити частиною другою такого змісту:

„Особам, які здійснювали адвокатську діяльність як самозайняті особи, допомога по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку призначається на підставі довідки державної служби зайнятості”.

22) У Законі України „Про Вищу раду юстиції України” (Відомості Верховної Ради (ВВР), 1998, N 25, ст.146)

а) частину другу статті 11 виключити.

б) частину третю статті 11 викласти у наступній редакції:

„Порядок скликання і проведення З'їзду адвокатів України визначається законом України „Про адвокатуру””.

23) У Законі України „Про соціальні послуги” (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2003, N 45, ст.358)

абзац сьомий частини четвертої статті 5 слова „адвокатська допомога” виключити;

24) У законі України „Про звернення громадян” (Відомості Верховної Ради (ВВР), 1996, N 47, ст.256)

а) пункт 5 частини першої статті 18 викласти у наступній редакції:

„користуватися правовою допомогою адвоката, послугами представника трудового колективу, організації, яка здійснює правозахисну функцію, оформивши це уповноваження у встановленому законом порядку;”

25) У Законі України „Про судоустрій України” (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2002, N 27-28, ст.180)

а) друге речення частини другої статті 8 виключити.

9. Положення про Єдиний реєстр адвокатів України, затверджене постановою Вищої кваліфікаційної комісії адвокатури України при Кабінеті Міністрів України від 1 жовтня 1999 року №6/2, та Положення про порядок реєстрації адвокатських об'єднань, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 27 квітня 1993 року, є чинними до моменту затвердження положень про Єдиний реєстр адвокатів України та Єдиний реєстр адвокатських утворень України відповідно до цього Закону.

10. Положення про кваліфікаційно-дисциплінарну комісію адвокатури та Положення про Вищу кваліфікаційно-дисциплінарну комісію адвокатури, затверджені Указом Президента України від 5 травня 1993 року №15/93, діють з урахуванням положень цього Закону до моменту формування органів адвокатського самоврядування.

11. Закони та інші нормативно-правові акти діють у частині, що не суперечить нормам цього Закону.

12. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з моменту набрання чинності цим Законом прийняти нормативно-правові акти, передбачені цим Законом, а також забезпечити їх виконання міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади".

Законопроект внесений 13.03.2006 № 7051-І.

Розглянутий 17.03.06. Направлений на повторне перше читання.